

Ուղերձ հայ ժողովրդին (և աշխարհին)

Մի քանի հայ ժողովուրդ, Հայաստանում և ամբողջ աշխարհում, վերջին մի քանի օրերը շատ դժվար էին: Եթե դուք սիրում եք ձեր երկիրը և նրա ժողովրդին, ապա ես խնդրում եմ ձեզ ուշադիր լսել այս խոսքերը, քանի որ մեր ապագան պայծառ է այնպես, ինչպես երկնքում գտնվող մեր հրեշտակները, ովքեր ամեն ինչ տվեցին մեզ համար, բայց միայն այն դեպքում, եթե մենք միասնական լինենք մեր գործում:

Խնդրում եմ հստակ հասկանալ, որ հայերը չեն պարտվել Ադրբեջանին, քանի որ նրանք գիտեին, որ չեն կարող մեզ միայնակ հաղթել: Մեզ ողողեցին ռոբոտների տեխնոլոգիայով և շատ երկրների ոչ սրբազան դաշինքով: Նրանցով, ովքեր ցանկանում են ոչնչացնել քրիստոնյաներին և նրանցով, ովքեր իրենց հնագույն հայրենիքում խաղաղ ապրելու ժողովրդի իրավունքի ճանաչման փոխարեն գերադասեցին արյունով ներկված փողը: Մի մոռացեք, որ Ադրբեջանի փոքրամասնությունները, ինչպիսիք են լեզգիները և թալիշները, նույնպես տառապեցին՝ իրենց կոռումպացված բռնապետության կողմից որպես թնդանոթի կեր օգտագործվելով:

Մեզ նաև ճնշեց արյունալի արշավանքին և բազմաթիվ ռազմական հանցագործություններին աշխարհի արձագանքի բացակայությունը: Դա մասամբ կապված էր արտասահմանյան քաղաքական գործիչների և ՋԼՄ-ների կոռումպացված լինելու հետ, ավքեր գնվել էին նավթադոլարներով, ինչը օգնեց ծածկել այս ողբերգությունը: Բայց դա նաև պայմանավորված էր աշխարհիի հետ արդյունավետորեն հաղորդակցվելու մեր անկարողությամբ, որը ես կքննարկեմ ավելի ուշ:

Մենք երբեք չենք մոռանա Վրաստանի և Ուկրաինայի կառավարությունների աններելի դավաճանությունը: Նրանք դատապարտեցին մեզ պարզապես այն պատճառով, որ մենք ունենք Ռուսաստանի հետ պաշտպանական պայմանավորվածություն: Մենք Ռուսաստանը չենք: Մեր պաշտպանությունն անհրաժեշտ է դարերի հալածանքներից և ցեղասպանությունից հետո մնացած Հայաստանի գոյատևման համար: Մենք էլ, իրենք էլ քրիստոնյա ենք, սակայն նրանք մեր գլխավերևում պահում էին օսմանյան թուրը: Նրանք այլևս չեն կարող կրկին ձևացնել, թե իրենք պաշտպանել են իրենց հավատը եկեղեցու հանդեպ:

Նաև չենք մոռանա Իսրայելի կառավարության ամոթալի կեղծավորությունը: Մենք շատ միամիտ էինք կարծելով, որ Իսրայելը կարող է հասկանալ հետապնդվող ժողովուրդ լինելու ծանր վիճակը: Ցեղասպանությունից ծնված մի ժողովուրդ, որը մի քանի շեկելով զենք է տրամադրում ցեղասպան ազգերին, այնպես որ նրանք կարող են ոչնչացնել ցեղասպանության զոհերին: Իսրայելը նույնիսկ համարձակություն չունի ճանաչելու Հայոց ցեղասպանությունը, ուստի մենք պետք է իմանայինք, որ նրանք բարոյականություն չէին ունենա մեզ աջակցելու:

Արցախն ու Հայաստանը այնուամենայնիվ կանգուն են: Այն ամենը, ինչ հիմա անում ենք, պետք է արվի՝ մեր ունեցածը պահպանելու համար: Մեզ նման հնագույն ասորիներն քրդերը ճանաչված երկիր չունեն: Մենք պետք է հասկանանք, որ մի աշխարհում, որտեղ

փոքր ցեղերը շախմատի զինվորներ են ավելի մեծ ցեղերի համար, մեր հնագույն հայրենիքների նույնիսկ այս մնացորդն առանձնահատուկ է:

Մենք պետք է ինքներս մեզ նայենք: Հայի կերպարը, որպես կանոն, հիմնված է դեպի անցյալը հետադարձ հայացք գցելու վրա, որը հնարավոր չէ փոխել: Թվում է, որ մենք չունենք հաղորդակցման և պլանավորման պատշաճ հմտություններ: Մենք երեք տասնամյակ ունեինք աշխարհին հաղորդելու ինքնորոշման իրավունքի մասին, ինչպիսին է Կոստվոյին տրվածը: Մենք խոսում ենք միաժամանակ և կարծում ենք, որ աշխարհն ունակ է հասկանալու մեր ելույթների պոեզիան և նրբությունները: Յուրաքանչյուր ոք, ով գնում է Հայաստան, գիտի, որ նախորոք ինչ-որ բան պլանավորելը մինչ դեմ առ դեմ հանդիպումը անհնար է, քանի որ մենք միայն այս պահով ենք ապրում: Այս վերաբերմունքը պետք է փոխվի, եթե մենք գոյատևելու ենք, և դա շատ հնարավոր է անել սփյուռքի, աշխարհի շուրջ մեր ընկերների և մեր երիտասարդների օգնությամբ:

Հիմա ուզում եմ դիմել նրանց, ովքեր կարծում են, որ տեղի ունեցածի համար պետք է մեղադրել Հայաստանի ներկայիս կառավարությանը: Ձեզանից շատերը՝ Հայաստանի ներսում և սփյուռքում, տասնամյակներ շարունակ աջակցում էին կոռուպացված կառավարությունների ղեկավարներին, մինչ նրանք բռնաբարում էին մեր ժողովրդին և մեզ թողնում առանց բավարար միջոցների և զենքի՝ մեզ պաշտպանելու համար: Սա մի բան չէ, որը հնարավոր լինի վերականգնել մի քանի տարում: Դուք մոռանո՞ւմ եք նրանց, ովքեր մեր զինվորներից սնունդ գողացան և նույնիսկ թողեցին նրանց առանց պատշաճ համազգեստի:

Այն քաղաքական խմբակցություններին, որոնք բաժանեցին հայերին՝ մեզ թուլացնելու նպատակով, դուք գիտե՞ք, թե ով էք դուք: Մենք տեսանք, թե ինչպես են ձեր անդամները Հայաստանում պատմում, թե ինչպես նրանք համարձակորեն կգնային ռազմաճակատ, ապա վախկոտորեն հետ վազեցին Երևան՝ մեղադրելու կառավարությանը, երբ կատարվեց անխուսափելին: Դուք կրկի՞ն ձգտում եք վերականգնել իշխանությունը և ենթարկեցնել հայ ժողովրդին՝ շարունակելով ապրել ձեր դոյակներում: Այս բոլոր մարդիկ այժմ պետք է հրաժարվեն անազնիվ ճանապարհով ձեռք բերված իրենց հարստությունից: Նրանք կարող են փոխվել չարագործներ լինելուց՝ իրենց խիղճը մաքրելու համար, քանի որ այդ գումարներն օգտագործվում են Արցախը և Հայաստանը վերակառուցելու համար:

Ցանկանում եմ դիմել սփյուռքին: Հավատում եմ, որ հայերը շատ շնորհակալ են ձեր գումարի և աջակցության, և նույնիսկ ձեր ոչ մշտական այցելությունների համար: Բայց դա բավարար չէ: Մի աշխարհում, որտեղ գոյատևում են միայն ուժեղները, մենք պետք է վերաբնակեցնենք Հայաստանը: Մենք պետք է բերենք ոչ միայն ռեսուրսներ, այլև նոր մտածողություն: Մենք պետք է բերենք մեր սովորած հմտությունները, ներառյալ աշխարհի հետ շփվելու, ժամանակին լինելու, ճիշտ պլանավորելու, կոռուպցիան դադարեցնելու և ժամանակակից աշխարհը գրկելու ունակությունը, թեկուզ միայն մեր երիտասարդների համար: Մենք նրանց դա պարտական ենք, քանի որ այդքան շատերին ուղարկել ենք առաջնագիծ՝ երբեք իրենց ընտանիքները չունենալու:

Ես կոչ եմ անում մեր սփյուռքին և մեր բազմաթիվ ոչ հայ ընկերներին՝ արտագաղթել Հայաստան և Արցախ, թեկուզ տարվա մի մասը: Ես ինքս դա կանեմ: Իհարկե, գիտենք, որ ոչ բոլորը տեղափոխվելու միջոցներ ունեն, բայց մեզանից շատերը, ովքեր զարգացած երկրներում ապրում են հարմարավետ կյանքով, կարող են: Որևէ արդարացում չի կարող լինել, եթե ցանկանում ենք Հայաստանի գոյատևումը: Ես կցանկանայի աշխատել Հայաստանի ժողովրդի հետ՝ ապահովելու համար, որ յուրաքանչյուր գյուղ ունենա մի խումբ մենթորներ, ովքեր հուսով եմ՝ կապված կլինեն արտաքին աշխարհի հետ և կապեն գյուղի մերձակայքում, ոչ միայն Երևանում:

Մեզ այլևս պետք չեն արձաններ և եկեղեցիներ Երևանում: Մենք պետք է ամրապնդենք գյուղական կենտրոնը, որպեսզի այն արդյունավետ և բնակեցված լինի, քանի որ «նա, ով 21-րդ դարում կանաչ հողեր և ջուր ունի, հարուստ կլինի»: Մենք ունենք հսկայական չօգտագործված հարստություն մեր երիտասարդության հմտությունների միջոցով: Հայաստանն ու Արցախը զբոսաշրջության հսկայական ներուժ ունեն, բայց զբոսաշրջության նախարար չկա: Մեր արդյունաբերության և պաշտպանության համար մենք պետք է շեշտը դնենք բարձր տեխնոլոգիաների վրա:

Սա մեր մարտահրավերն է, ոչ այնքան թշնամին ներկա պահին: Մենք պետք է առաջ տանենք մեր նոր ժողովրդավարությունն ու ազատությունը, որպեսզի խավարի ուժերը, որոնք մեր ժողովրդին շղթայեցին աղքատության և կոռուպցիայի միջոցով, այլևս հնարավորություն չունենան մեզ թուլացնելու: Սա ժամանակն է մեզ համար ծաղկելու, գոյատևելու, մինչ մենք հետևում ենք, թե ինչպես են հարևան բռնապետությունները ներսից ոչնչացնում իրենց ազգերը: Նրանք իրականում ընդհանրապես չեն շահել: Նրանք պարզապես էներգիա են հաղորդել մեզ՝ դառնալու այն ուժը, որը մեզ վիճակված էր լինել:

.....